

farnosť Vysoké Tatry

Ratolesť

ročník V.

číslo 1.

marec 2013

Skutočné celebrity

Kľúčoví sú ľudia

Zo života farnosti

Rok viery

Editoriál

Keď sa mi narodila moja ratolesť, cítila som, ako každá matka, neopísateľnú radosť, ale aj zodpovednosť.

Táto Ratolesť je už trochu odrastená, ale cítim to rovnako. Preberám ju od skúsenej mamičky Andrejky Hornákovej, ktorá sa o ňu starala veľmi dobre.

S touto „Ratolesťou“ som získala úžasnú rodinu a spolu sa budeme snažiť, aby sme Vám na stranách nášho časopisu prinášali radosť, pokoj a lásku. Pousilujeme sa, aby si každá generácia našla niečo pre seba. Vždy na aktuálnu tému sa Vám bude prihovárať náš pán farár Mgr. Róbert Tokár. Staroba patrí medzi neúprosný zákon prírody, ale aj ona môže byť prežitá pekne, ba dokonca krásne. Veď aj „starnúť je umenie“. Pod týmto názvom bude naša stála rubrika. Dočítate sa niečo o histórii našich tatranských kostolov, pripravujeme aj zaujímavé čítanie zo života našich svätých. Samozrejme, ako už napovedá názov nášho časopisu, budeme sa venovať aj našim slniečkam, našim deťom. Budeme písať o živote v našej farnosti, o veciach svätých, ale aj úplne obyčajných, jednoducho o tom, čo prináša sám život. Vaša dôvera nás poteší, Vaša kritika posilní. A ak si nájdeme miesto vo Vašich srdciach, budeme radi. Teším sa na Vás, našich čitateľov, a na všetkých ľudí dobrej vôle.

Viera Novobilská

Milí čitatelia!

Dostáva sa Vám do rúk náš obnovený farský časopis Ratolesť. Cieľom tohto časopisu je informovať Vás všetkých o dianí v našej farnosti, povzbudiť, inšpirovať, pozvať k tvorbe spoločenstva. Možno symbolicky prvé, obnovené číslo nášho farského občasnika vychádza tesne pred Veľkou nocou. Práve sviatky Veľkej noci nám rok čo rok pripomínajú naše zameranie na večnosť. Skutočnosť, že život na tejto zemi nekončí, len v novej, nepoznanej, ale o to krajšej forme pokračuje ďalej. Zárukou pokračovania života v jeho krajšej forme je nekonečná Božia láska, ktorú nám Boh prejavil vo svojom synovi Ježišovi Kristovi. Od poslednej večere Zeleného štvrtku vieme, že ten, ktorého poslal Boh, ktorý prišiel len a len kvôli nám, zostáva s nami až do konca našich dní i dní tohto sveta a ponúka nám svoju životodarnú silu v Eucharistii. Od krížovej cesty Veľkého piatku vieme, že v

žiadnom našom utrpení nie sme sami, pretože je s nami ten, kto ho niesol, zažil na vlastnej koži. Ten, ktorý nám veľmi citlivo rozumie, pretože bolesť našich pádov cítil s nami. Od transkozmickej chvíle zmŕtvychvstania Veľkej noci, náš život nekončí v neznámej, neprístupnej temnote, ale za hranicou biologického života nášho biedneho ľudského tela nás čaká ten, ktorý nás sprevádzal cestou našich dní, kto stál na našej strane, kto pozná naše chyby a miluje nás takých, akí sme. Čaká nás otvorená náruč toho, „kto tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale mal život večný“ (Ján, 3:16). K novému zmiereniu sa s Bohom, k novému otvoreniu sa pre všetko, čo je Božie a sväté, k hlbokkej kontemplácii srdcom tajomstva veľkonočnej Božej lásky Vás úprimne pozývam a zároveň ju zo srdca prajem.

Róbert Tokár, farár

Štatistika

január - marec 2013

- **Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:**
Linda Turočeková (Tatranská Lomnica)
Jozef Lenny Gletthofer (Dolný Smokovec)
Tomáš Strachan (Tatranská Polianka)
Rebeka Spitzkopf (Nový Smokovec)
- **Z našich radov odišli k Pánovi:**
Štefan Jenčík (Bratislava)
Katarína Bandžuchová (Tatranská Polianka)
- **Svoje „áno“ si pred Bohom povedali:**
Michal Slezák a Viktória Hudáková (v Dolnom Smokovci)
Martin Kostka a Mária Pavličko (v Novom Smokovci)
Guy Kirsch a Slavomíra Kiselová (v Novom Smokovci)

Sumár diania

Vo väčšine farností prebieha počas roka množstvo aktivít, ktoré sú ponúkané rôznym skupinám veriacich. Sme radi, že i v našej farnosti sa vďaka iniciatíve mnohých, konajú spoločné stretnutia za rôznym účelom. Všetky však spája jeden cieľ: Vďaka lepšiemu vzájomnému spoznaniu a obohateniu skrze druhých, môžeme rásť v láske k Bohu i bratom a sestram. V tejto rubrike by sme chceli stručne informovať o aktivitách, ktoré sa udiali v našej farnosti.

Udialo sa

• Výlet na Sliezsky dom

Bolo by škoda nevyužiť na spoločné stretnutie a povzbudenie našu krásnu, tatranskú prírodu. Preto sme 19. januára 2013 zorganizovali malú túru na Sliezsky dom. V prvom rade boli pozvaní birmovanci a ich príbuzní, no samozrejme i všetci ostatní, ktorí majú chuť na relax. I keď birmovancov prišlo menej, všetci, ktorí boli, určite neľutovali. Túra začala v Tatranskej Polianke, kde sme sa cca o 9. 30 stretli. S malými prestávkami sme sa miernym tempom o pár hodín dostali do cieľa našej cesty, kde sme sa zohriali a ochutnali čosi z domácej kuchyne. Cestu naspäť mali šikovnejší (ktorí si doniesli sánky) uľahčenú, ostatným neostávalo nič iné, len pridať do osobnej štatistiky pár ďalších kilometrov na „vlastných“.

• Maškarný ples

na ľade vo Vyšných Hágoch. Posledná januárová sobota tohto roku patrila milej udalosti pre všetkých, ktorí sa radi maskujú...

Viac nájdete v osobitnom článku na str. 5.

• Bál svätých

Každý, kto v sobotu 2. februára 2013 zavítal na našu faru, mohol si užiť senzačné stretnutia s osobami, o ktorých doposiaľ mohol len čítať v Biblii. Viac o farskom bále svätých nájdete na str. 8.

• Farský batôžkový ples

V poslednú fašiangovú sobotu sme mali možnosť prežiť krásne spoločné chvíle na unikátnom 1. farskom batôžkovom plese. Viac o tejto udalosti informuje šéfredaktorka Vierka Novobilská na str. 7.

• Posedenie pre dôchodcov

Poslednou oficiálnou fašiangovou aktivitou v našej farnosti bolo posedenie dôchodcov, ktoré sa uskutočnilo na fare v nedeľu 10. februára 2013. Začali sme okolo druhej hodiny privítaním pána farára, po čom nasledovala spoločná kapustnica. V dobrej nálade sme pokračovali vo vzájomných rozhovoroch, ktoré sme, za pomoci hudobných nástrojov našich muzikantov, spestrili paletou známych ľudových piesní.

• 21. svetový deň chorých

V pondelok 11. februára 2013 sme slávili v Cirkvi 21. svetový deň chorých. Keďže najmä vďaka nemocnici vo Vyšných Hágoch sa na území našej farnosti nachádza mnoho ľudí zasiahnutých krížom vo forme zdravotných ťažkostí, v tento deň sme viac na nich mysleli. Cirkev nezabúda na chorých, práve

naopak, sú v jej srdci, pretože oni sú špeciálnym spôsobom pripodobnení Kristovi, ktorý tiež trpel a priniesol obeť za nás. Preto sme v tento deň, ako posilu od samého Pána, vyslúžili mnohým pacientom vo Vyšných Hágoch sviatosť pomazania chorých.

• Biblické hodiny

V rámci roku viery a roku sv. Cyrila a Metoda sme pozvaní k hlbšiemu štúdiu Svätého Písma a rozjímaniu nad ním. Preto sme v pôstnej dobe začali s biblickými hodinami. Stretnutia so Svätým Písmom boli každý utorok po svätej omši na fare v Novom Smokovci. Na každom stretnutí sme si hovorili o jednej knihe Svätého Písma, ktorú predstavil vždy niekto z kňazov a následne sme rozjímali nad časťou jej textu. Začali sme samozrejme knihou Genezis, pokračovali knihou Exodus, zastavili sme sa pri knihe Jób, Žalmoch a prorokovi Izaiášovi. Táto aktivita sa na našu veľkú radosť tešila veľkému záujmu. Darmo: Sväté Písmo je živé a účinné v každej dobe.

• Koncert Cukor a Soľ

Za talentami nemusíme chodiť ďaleko, pretože sú medzi nami. Potvrdil nám to aj koncert zoskupenia Cukor a Soľ, na ktorom sme sa mohli zúčastniť v sobotu 23. februára 2013 vo farskom kostole v Novom Smokovci. Manželia James a Beáta Evansovci nám za pomoci svojich hostí ponúkli repertoár inšpirovaný vierou a láskou. Hlboké piesne zasahovali srdcia mnohých zúčastnených. Ďakujeme všetkým účinkujúcim za príjemný duchovný a umelecký zážitok.

Patrik Taraj, kaplán

SKUTOČNÉ CELEBRITY

Sv. Rita z Cascie

Reholníčka, 22. máj.

Sv. Rita z Cascie je známa a uctievaná talianska svätica. Žila v 15. stor. a z tohto obdobia je zachovaných dost' historických pamiatok. O jej živote však máme prekvapujúco málo spoľahlivých údajov. Ich miesto nahradilo množstvo legend, z ktorých sa dá ťažko vybrať čisté historické jadro.

Ako hovoria zachované životopisy, jej rodičia boli starší manželia, ktorí bývali v dedinke pri meste Cascia v terajšom okrese Perugia. Dlhé roky v modlitbách prosili o dieťa, až sa im napokon niekedy okolo r. 1381 narodilo dievčatko, ktorému dali meno Rita. Rodičia prijali dieťa ako boží dar a tak ho aj vychovávali. Čoskoro zbadali, že Ritu netreba osobitne viesť k nábožnosti. So súhlasom rodičov si urobila v izbe oltárik a pri ňom sa sústredene modlievala. Keď dorastala, dozrelo v nej rehoľné povolanie.

Ale v tomto prípade sa rodičia zachovali prekvapujúco. Kázali jej, aby sa vydala. Podľa niektorých písomností Ritin otec prisľúbil svoju dcéru Ferdinandovi Pavlovi Mancinimu. Mala vtedy asi 14 rokov. Manželstvo bolo uzavreté asi štyri roky pred zás nubami. Pavol bol prudký a surový človek a Rita naplno pocítila tvrdosť jeho povahy. Na jeho hrubé správanie odpovedala tichosťou, láskavosťou a modlitbami. Denne bol tak zvädzaný medzi nimi ustavičný zápas medzi hnevom a tichosťou, medzi násilím a láskou.

Napokon jej poníženosť a dobrota zvíťazili. Manžel sa zmenil na jej radosť a na prekvapenie okolia. Rite a Pavlovi sa narodili dve deti, chlapci. Matka im dala najlepšiu možnú výchovu.

Zdalo sa, že Rita so svojim

manželom a deťmi žila šťastne. Jedného dňa sa však manžel nevrátil domov. Ritinho manžela Pavla našli zavraždeného. Bol to pravdepodobne dôsledok nenávisti medzi dvoma znepríatelenými stranami, a Pavol patril k jednej z nich.

Rite sa podarilo ukryť Pavlovu zakrvavenú košelu, aby synom zabránila v pomste otcovej smrti, keby zistili, že otec bol zavraždený. Bála sa nenávisti synov voči vrahom, čo sa vtedy považovalo za povinnosť. Synovia sa však predsa dozvedeli o otcovej tragédii. Od tej chvíle žila Rita v úzkosti. Neustále sa modlila, aby jej synovia radšej zomreli, než aby sa pomstili vrahom svojho otca. Jej prosby boli vyslyšané, obidvaja zomreli pri epidémii.

Po smrti svojich synov Rita opäť uvažovala o povolání, ktoré cítila ešte v mladosti. Trikrát bola odmietnutá u augustiánskych pustovníčok, pretože bola vdova, ale napokon sa tam v roku 1407 dostala. V kláštore žila 40 rokov, jej život sa vyznačoval vrúcnu láskou k ukrižovanému Ježišovi.

Jedného dňa pri meditácii pred križom cítila, že jeden z trňov Ježišovej koruny prebodol jej čelo. Trnie spôsobilo hlbokú ranu. Pre následky rany spôsobenej trními a zápachu z infekcie bola Rita oddelená od ostatných sestier.

V posledných štyroch rokoch bola Rita pripútaná k lôžku. Žila len z eucharistie.

Legenda hovorí, že pred smrťou prosila svoju príbuznú, aby jej priniesla zo záhrady kvitnúce ruže. Hoci bola treskúca zima, vrátila sa táto žena s krásnymi ružami. Rita sa poďakovala Ježišovi a rozdala ich užasnutým sestram. Jej telo pokryté vredmi sa ku koncu života podivuhodne premenilo, rany sa

zacementovali a miestnosť bola plná príjemnej vône. Zomrela 22. mája 1457. Ritu nikdy nepochovali. Jej telo nejavilo známky rozkladu, preto ho len uložili do cyprusovej rakvy a neuložili ho do zeme. Keď pôvodnú rakvu poškodil požiar, ale telu sa nič nestalo, uložili ho do novej rakvy, ktorú umelecky vypracoval istý miestny stolár.

Ritin chýr spojený so svätosťou a zázrakmi, ktoré sa udiali za jej života, po jej smrti až dodnes, viedol k tomu, že jej zázračne neporušené telo preniesli do špeciálnej hrobky, ktorá sa zachovala do dnešných dní. Na tomto mieste bol roku 1947 postavený moderný kostol, zasvätený svätej Rite, ktorý teraz navštevujú tisíce pútnikov.

V roku 1737 bola vyhlásená za blahoslavenú. Za svätú bola vyhlásená v roku 1900 Levom XIII. Jej úcta je rozšírená po celom svete.

Podľa tradície je svätá Rita schopná účinne sa prihovárať v beznádejných a neriešiteľných životných situáciách. Tak sa stala patrónkou nešťastných manželiek a manželov vo chvíľach zúfalstva. V životných skúškach sa preto obráťme na ňu s dôverou.

Aj u nás na Slovensku je rozšírená úcta ku sv. Rite. Existuje veľa pekných modlitieb ku tejto svätici.

• Ruženec ku cti svätej Rity

Pozostáva z medailónu svätej Rity a z trikrát jedného veľkého a siedmich malých zrníek.

Na medailóne sa modlí: Verím a Sláva.

Na malých zrnkách sa modlí:

1. Jedenkrát Otče náš, sedemkrát Zdravas', ... Ježiš, ktorý nám na príhovor svätej Rity odpustí naše hriechy. Svätá Mária... Amen. Sláva Otcu...

2. Jedenkrát Otče náš, sedemkrát Zdravas', ... Ježiš, ktorý nás na príhovor svätej Rity od duševného a telesného zla ochraňuje. Svätá Mária, Amen. Sláva Otcu...

3. Jedenkrát Otče náš, sedemkrát Zdravas', ... Ježiš, ktorý nás na príhovor svätej Rity z každého nebezpečenstva vyslobodí. Svätá Mária, Amen. Sláva Otcu...

Na záver: Svätá Rita, oroduj za nás!

Použitá literatúra: Ondruš, R. : Blízki Bohu i ľud'om, 23 Svätých. o. z. Magnificat. Pripravila: Monika Macuráková

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Karneval na ľade

Vyšné Hágy bývajú cez víkend veľmi tiché. Avšak v sobotu 26. januára 2013 ľudia túto tatranskú osadu nespoznávali. Tunajšie klzisko na „Dolkách“ sa premenilo na ľadovú šou. Z reproduktorov znela hudba, na ľade svišťali korčule, ale najväčšou zábavou v úvode veľkého karnevalu bolo hádanie: Kto sa skrýva pod maskou

čerta? A ten Pat? Kto je to?...

Pán kaplán Liška - náčelník Inčučuna - zorganizoval akciu, ktorá v Tatrách roky absentovala. Veľkolepý fašiangový karneval na ľade. Deti i dospelí v maskách súťažili v rôznych disciplínach, tancovali, pochutnávali si na šiškách a čaji a porota vyberala

najkrajšie masky. Nezáležalo však na tom, kto vyhral. Dôležité bolo, že tento karneval bol oslavou Boha, nášho Pána, lebo „Hospodin kraľuje! Nech plesá zem, nech sa radujú mnohé ostrovy!“ (Ž 97, 1)

Beáta Evansová

Dobrá novina

Dobrá novina? Čo to vlastne je? Ľudia si to spájali s koledovaním počas vianočných sviatkov, posväcovaním príbytkov.

Dobrá novina je kolednícka akcia spojená so zbierkou pre projekty rozvojovej spolupráce v afrických krajinách a zároveň programom rozvojového vzdelávania počas celého roka. Tentokrát to bol 18. ročník Dobrej noviny.

Naša farnosť sa s Dobrou novinou ešte nestretla, respektíve sa do nej nezapojila. Pred vianočnými sviatkami ma oslovil náš nový pán kaplán Patrik Taraj a opýtal sa ma, či by sme sa nezapojili do tohto projektu aj napriek krátkemu času, ktorý do sviatkov ostával. Hneď som súhlasila a pustili sme sa do práce. Oslovili sme s pani Kúkoľovou detičky z našej farnosti, ktoré sú hudobne a umelecky talentované. Bolo ich deväť. Našli sme materiál, absolvovali sme pár nácvikov na fare a Dobrá novina bola pripravená. Mali sme trochu obavy, ako to zvládneme, z dôvodu, že to bolo naše prvé kolednícke otváracie kolo, a z obavy, ako to detičky: Matúš, Tamarka, Slávko, Metod, Anna Mária, Jakub, Leuška, Katka a Veronika odkoledujú. Navštívili sme deväť domácností, Villu Siestu a cukráreň Gálfy.

Ohlasy boli úžasné, jednej panej a jednej babičke koledujúceho dievčatka až vyhrkli slzy, čo bolo pre nás všetkých veľkým potešením. Na konci krásneho a slnečného sobotňajšieho dňa sme sa všetci unavení, pretože sa koledovalo aj na Novej Polianke a v Novej Lesnej, za čo trom rodičom - oteckom - ďakujeme, pobrali domov. S pocitom, že sme pomohli deťom v rozvojových krajinách, a s poďakovaním všetkým, ktorí prispeli finančnou čiastkou, sme

tieto vyzbierané financie odovzdali v nedeľu ráno vo farnosti pánovi kaplánovi Patrikovi.

Bolo nám potešením, že sme sa mohli pripojiť k tejto zbierke o to viac, že to bola prvá a dúfame, že v budúcnosti bude Dobrá novina pre našich farníkov koledou, na ktorú sa budú tešiť rok čo rok. Všetkým, ktorí sa podieľali na tejto ušľachtilej akcii, vrátane mojej mamky, ktorá ušila plášte pre kráľov, zo srdca ďakujem.

Alena Šlosáriková

PLÁNOVANÉ PODUJATIA FARNOSTI

24. 3. Kvetná nedeľa	9:00-12:00 15:00	pôstna kvapka krvi - darovanie krvi na fare Nový Smokovec - dramatizovaná krížová cesta, ktorú pripravili deti našej farnosti
29. 3. Veľký piatok	10:15	Starý Smokovec - krížová cesta na Peknú vyhlíadku (zraz pri starom amfiteátri)
10. 5 -17. 5		púť chorých do Lúrd (železnicou)
18. 5. sobota		rozhlasová púť rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove
26. 5. Najsv. Trojice	10:05	prvé sväté prijímanie
2. 6. nedeľa		eucharistická procesia na Božie Telo do Starého Smokovca
9. 6. nedeľa		farská púť do Klina na Orave
november 2013		farská púť do Svätej zeme

Batôžtek radosti,

šťastia a lásky. V tomto pomyslenom batôžku sme si priniesli všelijaké dobroty, ale hlavne dobrú náladu. A tá nás sprevádzala počas celého večera. Podujatie „batôžkový ples” sa konalo v poslednú, fašiangovú sobotu v našej fare. Najstaršia účastníčka mala vyše osemdesiat a najmladšia, Mária Magdalénka, iba tri rôčky. Stretli sa tu rôzne generácie, ale všetci s radosťou v srdci, s očakávaním, zvedavosťou a túžbou prežiť pekný, fašiangový večer. V úvode večera nás privítal a poprial nám veselú zábavu náš pán farár Róbert Tokár a páni kapláni Alexander Liška a Patrik Taraj. Nasledovala spoločná modlitba, spoločný prípitok, spoločná kapustnica. V kultúrnom programe sa nám predstavili huslistky Veronika Lengvarská a Katka Kúkolová a na flaute hrala Mária Lengvarská. Svojím precíteným spevom a úžasným hlasom roztápala srdcia prítomných Lenka Šlosáriková. Slávnostný večer na parkete začal valčíkom a slávnostne oblečené dámy spočinuli v náručíach rovnako elegantných tanečných partnerov. Odvšadiaľ bolo počuť veselú vravu a smiech. Neodmysliteľná tombola nás rozosmievala. Pán kaplán Patrik so svojím bratom oblečení do ľudových krojov zahrali na harmonikách a zaspievali zmes ľudových piesní. Hudobný koktail zábavy nám miešal Dávid Pitek. Keď nastala polnoc pán farár sa s nami rozlúčil, pretože nedeľa patrí Pánovi a v duchu tradícií sme modlitbou ukončili večer.

Bolo veselo, bolo dobre. Tancovalo sa, veselilo sa. Ved' to bol zámer fašiangového večera. O to sme sa snažili, to sme chceli. Všetci, ktorí sme tu boli, máme niečo spoločné. Sme jedna veľká kresťanská rodina a chceli sme tento večer prežiť spolu. Spolu sa

zabávať, spolu sa smiať, spolu sa radosť. Chceli sme cítiť ľudskú blízkosť. Chceli sme, aby boli naše srdcia naplnené radosťou. Chceli sme, aby toľko skloňovaná láska bola medzi nami. My všetci sme chceli byť šťastní a naplno prežiť to zázračné ľudské teplo, ktoré k svojmu životu tak veľmi potrebujeme.

- **Eva Zámečníková, Tatranská Lomnica**

Je to tu všetko fajn, som veľmi rada, že máme takého pána farára. Je to veselá kopa. A takí máme byť kresťania. Veselí, lebo to nie je len chodiť do kostola a pozerat' do zeme, ale treba hlavu hore a byť vtipní. Ukázať ľuďom, že kresťanstvo nie je iba o kostole, ale o láske a šťastí.

- **Mária Jasenčáková, Nový Smokovec**

Ja som tu medzi vami najstaršia. S mojím manželom tu žijeme dlhé roky. Pamätám si stavbu tohoto kostola, je tu veľa priestoru aj na také podujatia. Ak mi dá Boh zdravie, veľmi rada prídem medzi takú veselú spoločnosť.

- **Dávid Strachan, Dolný Smokovec**

Naša kresťanská mládež sa teší, že táto farnosť ožila. Chceme sa stretávať aj mimo kostola. Poznáme sa z kostola, ale aj pri takýchto príležitostiach sa chceme spoznať.

- **Juraj Sliva, Dolný Smokovec**

Ľudia ocenili záujem a to čo pán farár robí, že sa správa tak ľudsky a je k nám otvorený. Ľudia sa nestretávajú len na omši, ale sa aj lepšie spoznajú prostredníctvom rôznych akcií a to ich motivuje chodiť na omše a byť v tej komunite.

- **Pán farár**

Večer z môjho pohľadu splnil očakávania. Bol som s ľuďmi, s ktorými tvoríme farskú rodinu. Veľmi ma potešili mladí.

Čo sa týka programu, veľa vecí mohlo byť lepšie, ale aj horšie.

Bolo to prvý krát, oťukávame sa. Dúfam, že časom sa to bude zlepšovať, a hlavne, že sa bude zapájať viac ľudí do aktivít, ktorými chceme urobiť radosť všetkým.

Viera Novobilská

Kačička divoká zletela...

Na jazierko v Novom Smokovci a spolu s ňou tam našli svoj domov aj ostatné kačičky a stali sa okrasou malého jazierka. Ľudia si ich fotia, krmia ich a milé už nebojácne gagotky si berú chlebík z rúk rovno so svojich zobáčikov. Pohľad na mojestrátny Slavkovský štít, ktorý akoby ich ochranca sa nad nimi hrdo vypína a štebotavé

gagotky osvietené jasom slnka vytvárajú nádhernú scenériu a človeku sa pri tom pohľade naplní srdce láskou. Teraz v zime keď je jazierko zamrznuté si našli miesto vedľa na malej lúčke. Nedávno som bola svedkom udalosti, ktorá ma veľmi zarmútila. Štvornohý miláčik návštevníkov Tatier, ktorí prechádzali okolo sa rozbehol s veľkým brechotom ich začal naháňať. Tie vyleteli vysoko, chvíľu krúžili nad jazierkom až napokon odleteli. Ostala som stáť s chlebíkom v ruke a dívala som sa na majiteľov psa, ktorí sa veselo zabávali. Na moje upozornenie, že pes sa nemá voľne pohybovať sa začali smiať ešte viac. Správali sa veľmi netaktne a hrubo. Boli hluční a ku mne drží. Bolo mi smutno.

Akoby v nich nebola láska ani city. Čo im urobili tieto Božie tvory? Na ďalší deň som kráčala cestou ku jazierku trochu aj s obavami, ale aj s nádejou. Bol krásny, slnečný, zimný deň. Obloha bola priezračne modrá, mráz mi štípal líca, čerstvo napadnutý sneh vŕzgal pod nohami a spolu s mojimi krokmi vytváral súzvuk harmónie zimného orchestra. V taške som mala pripravený starostlivo, namrvený chlebík. Gagotky ta boli. Vrátili sa. Rozbehli sa ku mne trošku ľarbavo, ale vítali ma veselým štebotkaním.

Na nepríjemnú udalosť zabudli a ja sa teším, že budú i naďalej súčasťou malého pôvabného jazierka a ono sa stane už natrvalo ich domovom.

Viera Novobilská

Ples svätých a biblických postáv

Môžeme si len predstaviť, aké to bude v nebi... Ale stretnúť na jednom mieste pokope mnohých svätých a priblížiť si tak nebo mohli všetci tí, ktorí boli v sobotu 2. februára 2013 na fare na plese svätých a biblických postáv. Blahoslaveného Jána Pavla II., Dona Bosca, Sv. Augustína, Matku Terezu a mnohých ďalších obletovali anjeli od výmyslu sveta. A disdžokejom bol sám Sv. Peter. Všetci tancovali, súťažili, veselili sa. Ba priblížili si aj životopisy svätých. Tento skvelý nápad pánov kaplánov ocenili deti i dospelí. Vo večerných hodinách všetci z fary odchádzali s úsmevom a malým darčekom.

Berme si príklad zo života svätých a svedčme o Ježišovi svojim životom.

Beáta Evansová

KLÚČOVÍ SÚ ĽUDIA

V tomto čísle Vám predstavujeme súčasné kňazské spoločenstvo tatranskej farnosti, ktoré po viac ako tridsiatich rokoch zmenilo svoje zloženie od základu. Tvoria ju mladí, obetaví kňazi, ktorí napriek rozdielnosti svojich pováh dokážu s pokorou akceptovať priestor toho druhého. Svrne sa prikláňajú k názoru, že „kľúčovi sú ľudia“, no ak ich lepšie spoznáte, zistíte, že nielen ľudia, ale aj humor je ich každodenným kľúčom, ktorým otvárajú srdcia iným. Aj preto dnes na pár slov - vážne i nevážne - s predstaviteľmi tatranskej farnosti v Novom Smokovci, pánom farárom Róbertom Tokárom a pánmí kaplánmi Alexandrom Liškom a Patrikom Tarajom.

• Farár Robert Tokár

Po 34 rokoch vystriedal farára tatranskej farnosti vdp. Štefana Mordela. Za krátke pôsobenie v Tatrách sa snaží vyjsť v ústrety nielen domácim, ale aj cezpoľným kresťanom - pacientom, či hosťom. Narodil sa v Krivej v tradičnej katolíckej rodine. Má rád hudbu, knihy, dobré víno a vtipné príbehy zo života, ktoré rád prezentuje ako milé bonmoty po sv. omšiach.

• Kaplán Alexander Liška

Služobne najstarší člen farnosti, kaplán so zmyslom pre humor, ktorého „obyčajnosť“ zblížila už s mnohými farníkmi. Je láskavý, skromný, empatický a ochotný vždy pomôcť. K viere ho dovedli spolužiaci v siedmej triede na základnej škole, ktorí ho prvýkrát vzali do kostola a priviedli ku kresťanskému náboženstvu. Narodil sa v Ružomberku, rád relaxuje pri hre na trúbku, oceňuje hlavne dobré jedlo (úsmev) a úprimných ľudí. Je výborným katechetom.

• Kaplán Patrik Taraj

Najmladší a člen tatranskej farnosti. Tvrdí o sebe, že je cholerickej povahy, je priateľský, úprimný a ústretový. Pochádza z Tvrdošína - Krásnej Hôrky. Narodil sa v ako tretie z ôsmich detí manželom Tarajovcom. K viere a ku kresťanstvu ho priviedli rodičia a tamojšia farnosť, na ktorú veľmi rád spomína. Za kňaza bol vysvätený v roku 2012 a ako prvé pôsobisko mu pripadla farnosť Vysoké Tatry. Napriek svojmu priezvisku má zmysel pre pokoj a

harmóniu a potrpí si na poriadok vo veciach i vo vzťahoch. Veľmi rád športuje a občas si zahrá na akordeón, gitaru či klavír.

• Ako na vás zapôsobila tunajšia farnosť, ktorá je špecifická nielen svojou rozlohou, ale aj obyvateľstvom? (otázka smerovaná hlavne na pána farára).

(Zamyslenie). Áno, je špecifická, hlavne tým, že je najväčšou farnosťou na Slovensku. Ale nie je podstatné, na akej rozlohe sa farnosť rozkladá, či má filiálky, či nie, to sú sekundárne javy farnosti. Kľúčovi sú ľudia, ako všade. A aj tu sú dobrí aj zlí. (Úsmev). Svoju vieru tu jasne prezentujú ľudia, ktorí sa ju nebáli žiť, aj keď to nebolo moderné či dokonca žiaduce. Títo ľudia a ich odkaz tvoria zdravé jadro farnosti. A sú tu aj mladí ľudia, ktorí sa snažia žiť svoju vieru v súčasnom subjektivistickom prostredí, čo je zvlášť veľmi pekné.

• Aký je váš denný režim?

Kaplán Taraj: Ráno vstávame už o 4. 00 hod, lebo pán farár nám prikázal, že keď on vstane, tak už musí byť všetko prichystané (smiech všetkých troch).

Pán farár dodáva: A to som im zľavil z tretej. (úsmev)

Kaplán Liška: Ale vážne. Každý máme svoju prácu, ja idem do školy - učím na Hágoch a Hornom Smokovci, pán kaplán Taraj má Tatranskú Lomnicu a pán farár tiež učí v Hornom Smokovci a zvláda ešte aj ďalšie ročníky a chorých. A medzitým využívame čas na prípravu kázni, do školy, katechéz

a ostatných vecí.

Kaplán Taraj: Ako je príprava k sviatostiam, náuky pre snúbencov, krstné náuky, príprava mladých na sviatosť birmovania, ale netreba zabúdať ani na bežné práce okolo domu. (úsmev) Nič špecifické, len čo treba, a je to kopec vecí.

Farár Tokár: Aby som to uviedol na pravú mieru, často vidím, že p. kapláni sú utáhaní, pretože práce je naozaj veľa. Neraz sa stáva, že ráno si povieme, čo by sme chceli cez deň, a už na obed sa smejeme, že sme sa ešte k tomu nedostali, pretože niekto príde, o niečo prosí a konkrétny človek je vždy prednejší ako osobné plány.

Vysluhovanie sviatostí, príprava na ne, príprava na sv. omše, náuky, vyučovanie náboženstva, návšteva chorých, služba v nemocnici a mnohé iné. Úplne zásadnou vecou je modlitba, pretože akonáhle pastoračné veci nie sú podložené modlitbou, nie je to ono.

Dost' času strávime rozprávaním a uvažovaním o farnosti, ľuďoch, spôsobe, ako im pomôcť, aj v modlitbe.

Okrem toho je tu veľa administratívnych povinností, a to tých cirkevných oproti štátnym inštitúciám nie je až tak veľa.

• **Je niečo, čo vás na tunajšej farnosti potešilo?**

Farár Tokár: To, čo ma tu veľmi potešilo, sú ľudia, ktorí žijú svoju vieru. Boh sa prejavuje rôznymi spôsobmi. Ale vy máte na mysli asi niečo špecifické, výnimočné. Vidím tu krásne ľudské srdcia - dobrých ľudí, ktorí sa snažia žiť život s Bohom, a každý takýto človek je

svojím spôsobom výnimočný. Ak ich prestanem vidieť, tak budem musieť so sebou niečo robiť. Ale čo ma najviac potešilo a svojim spôsobom prekvapilo na tejto farnosti, je spoločenstvo kňazov.

Kaplán Taraj: Súhlasím s pánom farárom. Veľmi oceňujem spoločenstvo kňazov a silné svedectvo viery. Keď som prišiel do tejto farnosti, odchádzal pán farár Mordel. Bol som novokňaz a všetko bolo pre mňa nové. A nemyslím tým len miesto, ale aj vykonávanie kňazskej služby, vysluhovanie sviatostí, spovedanie a pod. Začiatky boli teda dost' náročné a práve v nich mi veľmi pomohlo toto spoločenstvo kňazov, ku ktorým tu mám po ľudskej stránke prirodzene najbližšie. Ďalšia vec, ktorá ma tu oslovila a príjemne prekvapila sú pacienti na Hágoch. Napriek ich ťažkým zdravotným stavom a osudom mi tí ľudia boli veľakrát oporou. Nečakal som, že práca v nemocnici mi prinesie toľko svetlých momentov.

Farár Tokár: Pre mňa je obdivuhodné, koľko ľudí tam nájde

pokoj duše. Že touto cestou cez utrpenie dokáže človek nájsť cestu k Bohu.

Kaplán Liška: Veľmi ma potešila spätná reakcia pacientov, ktorá sa mi dostala ako poďakovanie. To som doteraz nikde nezažil. A druhá vec, ktorá ma tu potešila a svojim spôsobom prekvapila, je hlad po Bohu, ktorý tu je u veriacich. Hlavne na Hágoch. Tam sa láme viera.

• **Máte nejaký plán s touto farnosťou?**

Farár Tokár: To nezáleží len odo mňa, to má na starosti hlavne pastoračná rada. Doterajšie výsledky, teda to, čo je vidno, to sú výsledky pánov kaplánov. Kľúčové je Božie pôsobenie a mojou úlohou je vidieť, kde vo farnosti pôsobí Duch Svätý. Zatiaľ len pozorujem a tuším, že tadiaľ vedie cesta. Čas preverí, čo je správne a čo nie.

• **Počula som, že ste všetci hudobne nadaní. Aj si spolu zahráte a zaspievate?**

Kaplán Liška: No, pre mňa je hudba potešením. Viem hrať na trúbku, trumpetu, popri trumpete som sa učil hrať aj na organ - jeden stupeň organu na základnej umeleckej škole, potom som hral v dychovke štyri roky. Raz ako dieťa na primiciách som hral na veľkej trúbe a reholné sestričky si navzájom vraveli: „Tá trúba, čo má nohy, to je Šaňo“ (smiech). Pripadal som si ako chlapec z filmu „Otec ma zderie tak či tak“.

Kaplán Taraj: Ja osobne beriem muziku ako relax. Viem hrať trochu na akordeón, trošku na gitaru - tú využívam momentálne najmä v škole, a málinko na klavír. Sám hrávam, väčšinou keď mi je ťažko, keď mám toho veľa - vtedy si pri hudbe oddýchnem a prídem na iné myšlienky, ale tiež, keď sa cítim dobre a chcem to nejak vyjadriť.

Farár Tokár: No, keď kapláni

začnú hrať, zláka ma to a rád si zaspievam. (úsmev)

• **Mávate chvíle, keď pochybujete? (o viere, sebe, poslaní atď) Ako to riešite?**

Kaplán Liška: Áno. A riešime to. No, nevidíte tie popraskané múry? (smiech) Ale pri rozjímaní a modlitbe potom príde chvíľa, keď pán Boh presvedčí, že „si tu dobre“. Keď je niečo vážnejšie, idem za svojim dôverníkom, i keď pomáhame si aj tu navzájom.

Kaplán Taraj: Ja som kňazom najkratšie, ale už ma samozrejme

stihla kríza viery aj povolania a poviem Vám, že tak vrúcne som sa už dávno nemodlil. Viete, to, že som sa stal kňazom, nebolo jednorazové rozhodnutie, ako keď si poviete, že teraz si kúpim jogurt. Je to dlhé obdobie, keď o tom rozmýšľate, či už pred seminárom alebo aj počas formácie v seminári, kým dospejete k definitívnemu rozhodnutiu vyjadrenému pri vysviacke. Preto ak príde kríza, človek by sa mal pýtať, čo zanedbal, čo podcenil... U kňaza prichádza kríza viery a povolania vtedy, keď začne zanedbávať osobný vzťah s Bohom, najčastejšie

ak sa prestáva modliť.

Farár Tokár: Áno. Vtedy ideme jeden za druhým, či už tu na farnosti, alebo každý za svojim dôverníkom, lebo kňaza pochopí iba kňaz. Keď je mi smutno, idem za kaplánmi. Osobne je pre mňa sv. omša priestor, kde načerpávam veľa sily, kedy na nič nemyslím, len som s pánom Bohom, keď sa odovzdávam, je to chvíľa relaxu - ako by mladí povedali.

*Za rozhovor ďakuje
Andrea Horňáková*

JERUZALEM Liturgia Svätého ohňa

Asi 350 miliónov pravoslávnych kresťanov vo svete obracia svoj pohľad na Velkú noc s napätím k Jeruzalemu. Na Velký piatok sa koná v chráme Božieho hrobu tajomný, viac než 1 600 rokov starý obrad liturgie Svätého ohňa. Je to obrad starej tradície, pri ktorom vychádza z Kristovho hrobu tajomný oheň a tvorí tak vrchol pravoslávnej Velkej noci vo Svätom meste.

Ako zdôrazňuje dánsky teológ a publicista Niels Christian Hvidt, táto liturgia je vôbec najstarší bez zmien praktizovaný kresťanský obrad. Podľa niektorých prameňov pochádza zo 4. storočia. Okolo roku 1000 vznikli prvé správy o pôvode zázračného Svätého ohňa.

Grécko, Rusko a iné pravoslávne štáty vysielajú každoročne vysoko obsadené vládne delegácie na túto slávnosť, ktorú prenáša televízia do mnohých krajín. Svätý oheň sa potom rozváža letecky do mnohých krajín pravoslávneho sveta.

Na slávnosti sa zúčastňujú desaťtisíce domorodých kresťanov a pútnikov z celého sveta. Zapojená je aj izraelská polícia, aby riadila nával účastníkov. V roku, keď termín Velkej noci pripadol v oboch cirkvách na rovnaký deň, bol nával o to väčší. Preto sa v Jeruzaleme nachádzali nielen pútnici sýrskej, arménskej, ruskej, koptskej a gréckej pravoslávnej cirkvi, ale mnoho katolíkov a protestantov. Prístup však majú len osoby vybavené zvláštnym povolením. I tak musia počítať s až šesťhodinovým čakaním vo rade. Povolania sa členom jednotlivých vyznaní pridávajú v určených kvótach. Veriaci sa zhromažďujú od pol šiestej ráno pri tzv. Novej bráne, aby odtiaľ boli odvedení k chrámu Božieho hrobu.

• **Jeruzalemský patriarcha v centre slávnosti**

Predohra k liturgii Svätého ohňa začína v neskoré dopoludnie liturgickými spevmi v chráme. Okolo 13. 00 hod. vstúpi dovnútra delegácia izraelských úradníkov. I keď k nej nie je žiadny kresťan, patrí jednoducho k obradu. Ich prítomnosť symbolizuje Rimanov z Kristovej dobe, ktorí zapečatili hrob, aby učeníci nemohli

odniesť Ježišovo telo a tvrdiť, že vstal z mŕtvych.

V duchu tejto tradície je úlohou izraelskej vrchnosti zapečatiť hrob voskom. Skôr než tak urobia, kontrolujú, či nie je v kaplnke ukrytý oheň, od ktorého by si patriarcha zapálil svoju sviecu. Tak majú izraelské úrady zaistiť, že pri svetelnom zázraku nedochádza k podvodu.

O 13.45 hod. vstúpi jeruzalemský patriarcha do chrámu: je vyzlečený a len zahalený do bieleho plátna. Všetky svetlá v chráme sa zhasia. Jediným svetlom je svetlo slnka, ktoré preniká oknom v kopule. Patriarcha vstúpi do komory hrobu s dvoma nezapálenými sviecami a neskôršie vyjde s horiacimi. Odovzdá svetlo arménskemu patriarchovi a potom koptskému. Potom sa svetlo dostane ďalej k veriacim.

Ludskými slovami neopísateľné

Dánskemu teológovi Hvidtovi sa podarilo urobiť v roku 2000 rozhovor s vtedajším pravoslávny patriarchom Jeruzalema Diodorom I. Cituje patriarchu v článku vo

„Flensburger Tageblatt“:

„Pred hrobom sa modlím niekoľko modlitieb a potom čakám. Niekedy to trvá niekoľko minút, inokedy sa zázrak stane okamžite: Presne z toho kameňa, na ktorom Ježiš ležal, vyjde neopísateľné svetlo. Jeho základná farba je modrá, ale je mnoho nuáns, najmä ružovej farby. Ludskými slovami sa to nedá opísať. „

Svetlo sa vznáša nad kameňom a pohybuje sa pritom každý rok ináč. Niekedy jednoducho stojí nad kameňom, niekedy ožiari celý hrob. Je celkom iného druhu, než obyčajné svetlo olejových lúč. Diodoros hovorí: „Niekedy sa svetlo sústreďuje do stĺpa a mení svoju povahu, takže môžem od neho zapáliť svoje sviecy. „

Najdôležitejším argumentom proti domnelému podvodu je podľa dánskeho teológa svedectvo mnohých pútnikov, ktorí celé storočia opisujú, že videli modroružové svetlo i mimo hrobu a mohli si od neho zapáliť svoje sviecy. Niekedy dochádza i k tomu, že olejové lampy, ktoré visia

na mnohých miestach v chráme, začnú samé od seba svietiť.

Význam pre jednotu Cirkvi

Zázrak neslúži len jednotlivcom, aby posilnil ich vieru, ale podporuje i jednotu Cirkvi, hovorí Hvidt. Odvoláva sa na grécko-pravoslávneho metropolitu Timothea z Vostry, vedúceho kancelárie jeruzalemského patriarchátu, ktorý svetelnému obradu pripisuje významnú ekumenickú zjednocujúcu silu. „Až do 13. storočia slávila svetelný obrad celá Cirkev. I keď katolíci mesto opustili, zostáva zjednocujúcim obradom všetkých pravoslávnych. „

To sa prejavuje symbolicky v samotnej liturgii. Plameň zázračným spôsobom odovzdáva Kristus gréckemu pravoslávny patriarchovi, ten ho ďalej odovzdáva hodnostárom a tí všetkým veriacim. Na kathTube je možné vidieť videozáznam tejto pozoruhodnej udalosti.

Prípravila Monika Macuráková

Šport v Tatrách

Farnosť Vysoké Tatry je špecifická tým, že sa rozprestiera na úpäti Vysokých Tatier a je pospájaná z menších mestských častí. Takto môžeme charakterizovať aj činnosti, ktoré sa vo farnosti dejú. Sú to rôzne pastoračné aktivity, ako napríklad koncerty, prednášky, duchovné cvičenia a mnohé iné. Do pastoračných aktivít je možné zahrnúť aj športové dianie. Vo farnosti sa usporadúvajú stretnutia zamerané na sánkovanie, turistiku, korčuľovanie a rozvoj všeobecnej pohybovej aktivity a hry.

Takýto rozvoj pohybovej aktivity a hranie rôznych pohybových a športových hier je možné vykonávať v telocvični na v Základnej škole v Podlese. Stretnutia sú pravidelne každú sobotu od 18.00 do 19.00 hod. do mája. Na stretnutia môže prísť každý, kto má chuť a záujem trochu sa uvoľniť a zašportovať si. Najmä

naša mládež je v týchto priestoroch vítaná, ale veková ohraničenosť je v tomto prípade nepodstatná. Keďže pohyb je prirodzená ľudská činnosť, tak sa ju snažíme rozvíjať rôznym spôsobom. Na výber máme veľa pohybových a športových hier, rôzne náradia a náčinia, ako napríklad lopty, fitlopty, frisbee, slackline trampolíny pre mladších účastníkov, mäkké podložky pod telo a rôzne iné. Takéto stretnutie má aj svoju organizačnú štruktúru. Dôležité je rozohriatie a rozcvičenie, aby sa pri pohybovej činnosti nestali úrazy. Na stretnutia prichádzajú aj ľudia, ktorí sa radi zahrajú a sú ochotní spevniť alebo posilniť si rôzne svalové partie. Telocvična je podľa možnosti rozdelená na 2 časti. V jednej časti sa posilňuje a spevňuje a v druhej sa podľa fantázie hrajú hry. Telocvična nie je len miestom, kde sa dá športovať a robiť rôzne cvičenia, môže byť aj miestom,

kde sa ľudia stretnú a prídu prežiť príjemný čas. Je to miesto, kde sa posilňuje nielen telo, ale aj duša človeka. Stretnutie v telocvični nemusí znamenať povinné cvičenie, ale strávenie príjemných chvíľ v pokojnom, radostnom a priateľskom priestore. Ukončením týchto stretnutí v telocvični samozrejme nekončia naše stretnutia. Radi by sme pokračovali v prírode. Pretože ako povedal istý autor: „príroda je najväčšia telocvična“. Takže aj na teplejšie mesiace sme pripravení a pozitívne naladení na mnohé hry a šantenie v našich Tatrách. V spolupráci s farnosťou Vysoké Tatry je vstup do telocvične pre birmovancov zdarma. Kvôli nákladom, ktoré sú spojené s prevádzkou telocvične, sa zbierame 1,50 €. Srdečne pozývam každého, kto má záujem a nápady na hry a zábavu. Tešíme sa na vás.

Jaroslav Michalko

Umenie starnúť

V našej spoločnosti sa hovorí o zabezpečení do obdobia dôchodku. Aby mal človek z čoho žiť. Ale veľmi málo a skoro vôbec sa nehovorí o starnutí. Asi každý človek sa obáva a má strach zo staroby. Starý človek je vnímaný ako niekto, kto má už svoj život prežitý a je na prítlač celej spoločnosti. Mladý človek nerád myslí na to, že každým dňom sa blíži moment, kedy aj on pocíti sám na sebe túto obávanú časť života. Život rýchlo preletí a on sa ocitne na prahu dôchodku a zrazu celý jeho život akosi stráca zmysel, nevie čo robiť, nemá

otázku, či je naozaj staroba taká strašná? Staroba má svoje stupne, ktoré sa veľmi líšia: 1. takzvaní „mladí starci“, ktorí práve odišli do penzie a sú na tom dobre tak duševne ako aj telesne; 2. tí, ktorí už veľmi zoslabli; 3. tí, ktorí sú už odkázaní na pomoc druhých a 4. tí, ktorí trpia chorobami zmien osobnosti. Medzi týmito stupňami sú veľké rozdiely. Ale človek pomaly a isto prejde cez tieto stupne. Je to proces, ktorý nikto nedokáže zvrátiť ani zastaviť. Všetky tieto stupne majú niečo spoločné. Majú svoju hodnotu,

ľuďmi verejne o tom, ako im Boh prejavil svoje milosrdenstvo. Potom sú predstavení Simeon a Anna. Dvaja starci, ktorí dostali dar vidieť v malom betlehemskom dieťati úžasný dar pre celý svet. Simeon, ako hovorí Písmo, bol človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával spásu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Sú to štyri vlastnosti, ktorými sa tento stariec vyznačuje: je spravodlivý - voči sebe a vo svojej spravodlivosti tak zaobchádza aj s ľuďmi; je nábožný - berie Boha vážne a v plnosti mu patrí; očakáva spásu - v Ježišovi spoznáva potechu Izraela, keď ho vzal do náručia, uvidel v ňom svetlo pre spásu ľudí; bol na ňom Duch Svätý - je teda nielen múdry ale aj naplnený božským Duchom, a preto poznáva v dieťati Ježišovi Spasiteľa. Vedľa Simeona stojí Anna. Je vdova a má už osemdesiatštyri rokov. Slúži Bohu v chráme modlitbami a pôstom. Modlí sa nielen za seba, ale v zastúpení za spoločenstvo, najmä tých, ktorí nemajú čas na modlitbu. Anna svoje srdce otvorila naplno Bohu. Svojím životom ukazuje plnosť svojho života. Starí ľudia majú podľa týchto vznešených starcov dar vidieť podstatu života, pretože chápu súvislosti a užitočnosť. Zachariáš s Alžbetou ako aj Simeon s Annou sa stali požehnaním pre druhých. Ak sa takto budeme pozerat' na životnú fázu staroby, nebude sa zdať nepríjemná, ale naopak dostane zmysel a objavíme jej krásu. Takže odpoveď na otázku, či je staroba taká strašná, znie, že vonkoncom nie, pretože starí a múdri ľudia sú veľkým požehnaním pre človeka i spoločnosť. Cesta, ktorá vedie k takémuto prežívaniu, je umením, ktorému sa všetci potrebujeme učiť.

radosť zo života. Vidí iba trosky svojho života, ktoré ho vedú k precitlivenosti, závidí mladým a tak sa stáva podráždeným a neprajným človekom. K tomu si nechce pripustiť, že už nevládze a ubúda mu síl, prejavujú sa viaceré choroby, prichádza o životného partnera. Vidí, ako mu jeho vrstovníci odchádzajú na večnosť. Toto všetko vedie k tomu, aby sa na starobu pozeralo očami strachu a akejsi beznádeje. Spoločnosť tiež prikladá k tomu svoju t'archu, keď sa o starých ľuď vôbec nezaujíma. A tak si kladiem

ktorá pomáha dozrieť človekovi na ceste života. Túto hodnotu máme od Boha, pretože na jeho obraz sme boli stvorení. Samotné Sväté písmo si váži starobu a jej múdrosť. Ukazuje nám to evanjelista sv. Lukáš, ktorý svoje evanjelium začína predstavením štyroch starcov: Zachariáš a Alžbeta, Simeon a prorokynja Anna. V týchto starcoch žiari hodnota a múdrosť. Zachariáš vidí v udalosti, ktorá sa mu stala, Božie pôsobenie, ktoré nepatrí len jemu, ale celému národu: „Boh navštívil a vykúpi svoj ľud. „ Obidvaja svedčia pred

Alexander Liška, kaplán

VÝZVA V ROKU VIERY

Milovaní a bratia a sestry! O pár dní vyvrcholí 40 dňová pôstna príprava na slávenie Veľkej noci, ktorá je základom našej viery. Cieľom Kristovho príchodu na tento svet je práve veľkonočné tajomstvo. Týmto tajomstvom je Kristovo umučenie, smrť na kríži a jeho zmŕtvychvstanie. Do tohto tajomstva patrí všetko, čo Kristus pre nás urobil od svojho Vtelenia, cez skrytý život, verejné účinkovanie, kázne a zázraky, ako aj celé dejiny spásy, kde Božie skutky vychovávali pre prijatie Krista. Veľkonočné tajomstvo nám zjavuje zachraňujúcu Lásku, akou Boh miluje a zachraňuje človeka. Takto Boh ukazuje, ako veľmi mu záleží na šťastí človeka. Apoštol Pavol v liste Rimanom píše: „Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom“ (Rim 6, 4). Apoštol Pavol hovorí a vysvetľuje, že práve v tomto veľkonočnom tajomstve sa udiala záchrana človeka a každý z nás veriacich sme boli v krste ponorený do tohto tajomstva. V tajomstve smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista nás Boh oslobodil z

otroctva hriechu, daroval nám slobodu a navrátil nám dôstojnosť Božích detí. Takto v plnosti ukázaná Božia a zachraňujúca Láska žiada aj patričnú odpoveď zo strany nás ľudí. Sme pozvaní k novému životu skrze odpustenie hriechov. Dať odpoveď na túto záchrana znamená prijať záchrannú akciu a uskutočňovať ju nielen ústami ale predovšetkým živým a osobným prežívaním. Preto pápež Benedikt XVI. Otvoril 11. 10. 2012 rok Viery. Tento rok Viery má byť príležitosťou, aby sme si viac prehĺbili svoju vieru ako odpoveď na Božiu ponuku zachraňujúcej Lásky. To pre nás znamená slobodné rozhodnutie dať Bohu svoje áno. Pod týmto áno máme podľa Katechizmu katolíckej Cirkvi rozumieť osobné primknutie sa celého človeka k Bohu, ktorý sa zjavuje; ako aj súhlas rozumu a vôle so Zjavením, ktoré Boh dal o sebe činmi a skutkami. Toto áno je vedomé a slobodné. Naše áno na Božie zjavenie sa volá viera. Ona má dosah na náš život. Svätý Tomáš Akvinský hovorí o štvorakom dobre viery pre život človeka: 1. Vierou nachádza Boh zalúbenie v duši človeka - bez viery sa nemožno páčiť Bohu (Hebr 11, 6), 2. Vierou sa v nás začína večný život - večný život nie je nič iné než poznanie Boha: a večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha (Jn17, 3), 3. Viera riadi tento život, lebo učí všetko potrebné pre dobrý život, 4. Vierou premáhame pokušenia. Viera je nadprirodzený dar, ktorý nám dáva Boh, aby sme mohli prežívať spoločenstvo s ním.

Je to dar, ktorý nie je statický ale dynamický, ktorý podlieha zmenám. Môže rásť a rozvíjať sa, alebo upadať. Záleží to od toho ako s týmto darom zaobchádzame. Dnes sme svedkami veľkej krízy viery a jej úpadku. Aby sme opäť zakúsili radosť z viery, potrebujeme obnovu viery. K tomu slúži aj rok Viery, ktorý práve prežívame. Pre každého z nás je v ňom úloha: znovuobjaviť obsah viery, ktorú vyznávame, slávime, prežívame a vyjadrujeme modlitbou. Mnohí z nás prijali vieru od rodičov ako deti. Avšak ďalej vo viere prestali rásť. Nastal moment, kedy táto detská viera nestačí. Vyzerá to potom ako keď si dospelý človek chce obut' detské topánočky. Táto snaha je skôr karikatúrou viery, než je skutočné prežívanie. Ak teda chceme v tomto roku prežiť obnovu našej viery, potrebujeme sa vzdať karikatúry viery a začať pracovať na prijatí viery, ktorú potrebuje dospelý človek. Potom príde s prežívaním viery radosť, nové nadšenie a horlivosť ako aj nový spôsob života, ktorý sa prejaví na živote každého z nás. Je tu čas, aby si položili otázku: „Ako prežívam svoju vieru? Dávam svojej viere všetko, čo potrebuje? Starám sa o ňu? Snažím sa prehĺbiť štúdiom obsah právd viery?“ Vrcholom celého prežívania liturgického roku je prežívanie Posvätného trojdnia. Pri jeho slávení si uvedomme, čo Kristus urobil pre moju záchrana a spoločne prosme o dar viery. Lebo všetci sme pozvaní dať Pánovi odpoveď na jeho záchrannú akciu z lásky k človeku. S takýmto rozhodnutím prežime slávenie obradov Bielej soboty, kedy si obnovíme svoju vieru so zažatými sviecami v ruke. Aby sme zažili vzkriesenie našej viery ako odpovede na Božiu ponuku nielen našimi ústami ale celým životom.

Alexander Liška

Z HISTÓRIE NAŠICH KOSTOLOV

Kostol sv. Kríža Štrbské Pleso

Pôvodne mal v úmysle postaviť kostol na Štrbskom Plese, pri jazere, farár v Štrbe Ladislav Štrba. Mal hotové aj plány, ale pre rôznosť mienok a iné prekážky nemohol stavbu realizovať. Pred vznikom tatranskej farnosti 1. júla 1943 patrilo Štrbské Pleso ako filiálka do farnosti Štrba. Kostolík na Štrbskom Plese bol vlastne postavený ako privata kaplnka, ktorú dal postaviť na svojom pozemku gróf Ján Móry. Tento kostolík bol zasvätený sv. Krížu.

Vtedajší majiteľ územia Nového Štrbského Plesa, pán Ján Móry, profesor hudby v Spišskej Novej Vsi, uskutočnil v rokoch 1936 - 1937 ďalšiu výstavbu osady a na podnet významných osobností postavil aj privata kaplnku v neogotickom slohu, s apsidou na východnej strane, pre svojich kúpeľných hostí. Oltárny obraz z 15. storočia darovala Spišská Kapitula. V súčasnosti sa nachádza vo farskom kostole sv. Petra a Pavla v Novom Smokovci,

keďže ide o vzácnu kultúrno-historickú pamiatku. V kostole sa nachádza vysvätená verná kópia tohto obrazu. Kaplnku vysvätil 5. 9. 1937 Dr. Štefan Barnáš, kanonik a profesor teológie v Spišskej Kapitule.

Kapacita tohto kostolíka však nestačila, preto v roku 1969 (v súvislosti s Majstrovstvami sveta FIS) sa prišlo ku prestavbe, ktorú viedol miestny správca farnosti vdp. Gejza Findura. Oprava sa začala koncom októbra a dokončená bola v stiesnených podmienkach v roku 1970, kedy na sviatok sv. Jozefa posvätil obnovený a rozšírený kostol vtedajší kapitulný vikár Dr. Jozef Ligoš. Projekt prestavby vypracoval architekt Ing. Jozef Šprlák. Kostol po prestavbe úplne stratil svoju pôvodnú podobu a bol zasvätený sv. Jozefovi.

V roku 1983 sa uskutočnila rekonštrukcia kostola, pričom sa v zadnej časti pristavala sakristia,

čím sa kostol zväčšil. Bola urobená nová strecha, nové omietky na celom kostole, tiež sa opravila veža a urobilo sa nové schodisko. Urobili sa prípravy na postavenie nového píšťalového organa, ktorý mal byť inštalovaný do apsidy, ktorá zostala z pôvodného kostolíka. Keďže steny apsidy boli neustále mokré, bolo potrebné ich zaizolovať. Postupne po celom obvode boli zaizolované základy tejto apsidy, aby steny nenasávali vlhkosť zo základov a mohol tak byť na tomto mieste inštalovaný nový organ. Tieto práce boli vykonané na jar v roku 1984 a potom vzápätí bol postavený nový organ firmou Dřevopodnik Města Brna v organárskej dielni p. Holčapka. Kostol bol nanovo premenovaný na kostol Sv. Kríža.

So svojou nadmorskou výškou 1330 m je najvyššie položeným kostolom na Slovensku so stálymi bohoslužbami.

Stanislav Polomský

Program liturgických slávení počas veľkonočných sviatkov

- **Zelený štvrtok 28. marca**

Nový Smokovec	16:05
Tatranská Lomnica	17:00
Štrbské Pleso	16:00

- **Veľký piatok 29. marca**

Nový Smokovec	16:05
Tatranská Lomnica	16:00

- **Biela sobota 30. marca**

Nový Smokovec	8:00	ranné chvály
	19:00	veľkonočná vigília
Tatranská Lomnica	08:00	ranné chvály
	19:00	veľkonočná vigília

- **Veľkonočná nedeľa 31. marca**

Nový Smokovec	8:05; 10:05; 16:05
Tatranská Lomnica	10:30
Vyšné Hágy	10:00
Dolný Smokovec	9:00
Štrbské Pleso	8:30

- **Veľkonočný pondelok 1. apríla**

Nový Smokovec	8:05; 10:05; 16:05
Tatranská Lomnica	10:30
Vyšné Hágy	10:00
Dolný Smokovec	9:00
Štrbské Pleso	8:30

